
❖ Canigó XXI. ❖

Número 23

Fundació Privada Canigó

Desembre 2006

FUNDACIÓ PRIVADA CANIGÓ

25 ¹⁹⁷⁸⁻²⁰⁰³ anys

Sumari

Presentació

L'entrevista

Seguim amb l'Any Mozart

Un nou Servei

Contes i poesies

Especial Nadal

Dia de Portes Obertes

Passatemps

PRESENTACIÓ

Ivan Portillo
-Treballador CET-

**Hem estrenat furgoneta amb
elevador hidràulic!**

Bones Festes

Benvolgudes famílies i lectors en general, en aquest exemplar de Canigó XXI, teniu, un altre cop, una petita mostra de les activitats que es porten a terme al Centre.

M'agradaria, però, destacar diferents aspectes que apareixen en aquest número:

- El dibuix de l'Ivan Portillo ens mostra de manera molt realista la nova furgoneta que, gràcies a una ajuda de Caja Madrid, hem pogut adquirir. Estem convençuts que facilitarà la feina a la bugaderia i que, amb el seu elevador hidràulic, permetrà repartir la roba amb menys esforç físic.

- Molt interessant, com sempre, l'entrevista. Aquest cop, els entrevistadors ens acosten a la personalitat de Toni Albà, al qual hem d'agrair la seva visita al Centre, la seva simpatia i les seves atencions.

- Podeu gaudir, també, d'una mostra dels treballs que han desenvolupat els diferents Tallers entorn al tema de la música.

Aquells que vam poder assistir a la funció de teatre i de la presentació del Power Point dels

dies 12 i 13 de Desembre, vam ser espectadors de la il·lusió, les ganes i el treball dels nostres fills i de l'Equip d'Atenció que els guia en tot moment.

- Podeu acostar-vos al nou servei de SOI que s'ha creat recentment i conèixer de primera mà els nois i noies que l'integren.

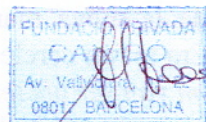
- Fixeu-vos en la capacitat creativa i en la imaginació que s'aprecia en el conte elaborat pels nois i noies de l'SCAPS, així com en les seves poesies que ens apropen a l'esperit Nadalenc.

- Aquest cop, la llar, també ens ha explicat i mostrat alguna de les seves activitats.

- La Iolanda ens recorda el Dia de Portes obertes que es va celebrar Juliol passat al Centre.

En fi, ja veieu que en el Centre no tenim ni un moment de descans!

Ara, només em resta desitjar-vos que passeu unes Bones Festes.

Signat: Josep Casabó
-President-

L'ENTREVISTA

Toni Albà

El dia 28 de novembre de 2005, en Toni Albà ens va concedir una estoneta del seu temps personal per poder estar amb nosaltres i fer-nos passar una bona estona amb la seva companyia i les seves millors imitacions.

Un cop al centre, i després de visitar els serveis, ens va respondre a les preguntes que havíem preparat tots plegats i ens va obsequiar amb una dedicatòria molt divertida per tots nosaltres. Aquí teniu una petita mostra d'aquella visita.

Ruth Lerma
-Monitora SCAPS-

Pregunta. *On vas néixer?*

Resposta. Vaig néixer a Vilanova i la Geltrú, el 1961, l'any que van fer el mur a Berlín. Ara tinc 44 anys i sóc de la Comarca del Garraf. Sempre estic a mig camí entre Tarragona i Barcelona.

Ara tinc l'oficina a la mateixa casa on vaig néixer i treballo amb la meva germana. Abans estava en una granja dels meus avis, on criaven gallines i pollastres. Per aquest motiu els meus amics em diuen el "Pollo". Per part del meu pare criaven pollastres i per part de la meva mare els mataven. Era tot un cercle.

P. *Com van ser els teus inicis?*

R. Vaig començar al teatre quan era petitet, per Nadal, fent a l'es-

cola activitats diverses... I, després, quan tenia 5 ó 6 anys, vaig estar a casa d'uns altres avis, a la Rambla, i vaig sortir disfressat amb unes carotes i perruques. Em vaig posar al mig del carrer en un banc de pedra a fer coses. Al cap d'una estona ja tenia una rotilana de gent al voltant.

Quan feia 1er de BUP vaig entrar en un grup de teatre aficionat, amb 15 anys vaig començar a fer més teatre i als 18 anys vaig passar a fer, a més, televisió, cinema i altres coses.

P. *La teva família et va recolzar?*

R. Nooooo! Quan tu dius, "Mare, vull ser artista...", els agafa un atac, als pobres...

De petit, volia ser veterinari perquè m'agradaven molt els animals. Més tard, m'hagués agradat estudiar etologia, o sigui, fer la carrera de biologia i especialitzar-me en aquest ram, que tracta del comportament dels animals.

M'agradaven molt els programes de Félix Rodríguez de la Fuente, que estudiava el comportament de diferents animals salvatges, igual que els llibres escrits per Joan Sabater, sobre Floquet de neu.

Però em vaig trobar de cara amb la dificultat de les ciències i de les mates i em vaig decidir estudiar un altre tipus d'éssers humans, que són les persones, a les que has d'observar si vols fer tea-

tre.

Tot i amb això, les ciències em continuen agradant molt i sempre

que puc continuar llegint llibres i veient programes sobre l'evolució humana i els nostres orígens.

P. Quins estudis has realitzat?

R. Mentre feia BUP i COU vaig fer al Timbal de Sarrià, uns cursos de mim,

per aprendre a explicar històries sense paraules (com el Tricicle o Vol Ras). Llavors, quan vaig acabar això vaig entrar a l'Institut del Teatre, on vaig aprendre d'altres tècniques i al cap d'un any vaig marxar cap a França per

Als meus amics del canigó, amb el desig que continueu fent possibles totes les vostres il·lusions i els vostres desitjos!

AMB MOLTES GANES DE TORNAR A VOUROS MOLT AVIAT!
 AH! I GRÀCIES PELS CÀRDOLS!

~~TONI ALBA~~

"ES PARA MI UN MOTIVO DE GRANDE SATISFACCIÓN HABER ESTADO CON VOSOTROS!"

---

estudiar a una escola de teatre internacional. Vaig estar estudiant i treballant nou anys allà i després vaig tornar.

P. *Un actor, neix o es fa?*

R. Això és molt difícil de dir perquè hi ha molts actors que ho porten dins i altres que han agafat un altre camí a la seva vida (fent art o escrivint, per exemple) i han acabat fent teatre al final. Jo, personalment, quan era petit ja ho portava dins, imitava els professors i la gent reia. Ara faig el mateix però, a més, em guanyo la vida.

P. *Si no fossis actor, què t'agradaria ser?*

R. Científic. Segurament biòleg paleontòleg o arqueòleg de jaciments, per descobrir els ossos i runes antigues.....

P. *Sabem que vas crear una companyia de teatre infantil. Amb qui treballes més a gust, amb nens o amb adults?*

R. Encara segueixo dirigint espectacles per a nens, però quan ho faig mai penso que ho faig per a nens sinó per a persones que... potser són una mica més baixetes. Els nens no són tontos i el que volen és que els expliquis

una història interessant, que no els tractis com a "borregos" sinó com a persones diferents i molt vives! Evidentment, no els hi posaràs problemes molt complicats però els diràs les coses com són, de manera còmica. Quan venen els pares amb els nens s'ho passen tan bé com els petits i això és important per a mi. No s'han de fer coses especials perquè el públic sigui amb nens. Avui dia la canalla està molt espavilada....

P. *On t'agrada més treballar: teatre o TV?*

R. A mi m'agrada més treballar al teatre, perquè és la meva professió, però també és interessant la TV i el cinema. A mi m'agrada el teatre perquè no hi ha trampa, si t'equivoques el públic ho veu. No hi ha preses falses, ni repeticions....

Al teatre és totalment en directe, te la jugues amb el públic i demostres la feina feta. És més difícil que no pas una pel·lícula, si t'equivoques.....

P. *Com a espectador, què t'agrada més veure?*

R. Jo sóc molt bon espectador, ja que sempre que vaig a veure una obra de teatre me'n ric de tot, po-

---

so la ment en blanc, em deixo portar per la història i em trec els prejudicis i l'aspecte crític.

M'agrada veure de tot, tant coses molt modernes, com teatre infantil.... De tot.

També m'agrada molt anar al cinema, veig com a mínim dues pel·lícules al dia, perquè amb això dels canals digitals és el millor per descansar i desconnectar

d'un dia dur de feina. També miro alguna sèrie, com "Aïda" o semblants.

P. *Ets supersticiós?*

R. No, gens ni mica! No sóc gens supersticiós perquè no sóc religiós i no crec en la mala sort. Penso que hi ha bones persones i males persones, però no crec ni en fantasmes ni en res.... ni mai em vesteixo especialment. A

Toni Albà, en un moment de l'entrevista, envoltat pels nois i noies de l'SCAPS.

---

més, ser supersticiós porta molt mala sort....!

P. *Explica'ns alguna anècdota divertida que recordis.*

R. En tinc moltes.... Cada cop que sortia amb l'Andreu a fer un esqueig mai el fèiem tal i com estava escrit perquè ens agafaven atacs de riure a tots dos. L'altre dia, quan vaig arribar al plató em van disfressar de pato WC, hi havia el "neng" de correcaminos, la Mònica de piolín... Imagineu quan l'Andreu i el públic ens van veure fer una paròdia sobre la grip del "pollo".... A mi cada cop em fan fer un paper diferent i quan surto disfressat se me'n va el cap. L'Andreu et fa una pregunta que no toca i llavors acabem tirant-nos aigua, perseguint-nos per sobre la taula....

P. *Amb què t'inspires per crear els teus personatges i espectacles?*

R. Quan vaig anar a París a estudiar, em van ensenyar una cosa molt òbvia, que és observar la gent per crear el teu personatge: com camina, com parla, si és obert o tancat en el seu caràcter, intentar saber com pensa, la seva manera de funcionar... Després,

també has d'observar ambients per poder crear les situacions adequades pel personatge...

P. *Quin personatge creus que és més difícil d'imitar?*

R. Aquí hi ha dues coses. Tots els personatges són difícils d'imitar i t'hi has de dedicar molt. Llavors, quan t'hi dediques, ja no tenen gaire secret: primer has d'aprendre a imitar-lo i, després, fer que digui el que tu desitges perquè realment sigui una paròdia d'aquell personatge.

P. *A qui no imitariessis mai?*

R. A algun personatge que no conegui, però, si puc, imitaré a tothom.

P. *Fa molt que treballes amb l'Andreu Buenafuente?*

R. Vaig començar a treballar amb l'Andreu el 2002 ó 2003.

P. *Com portes la fama?*

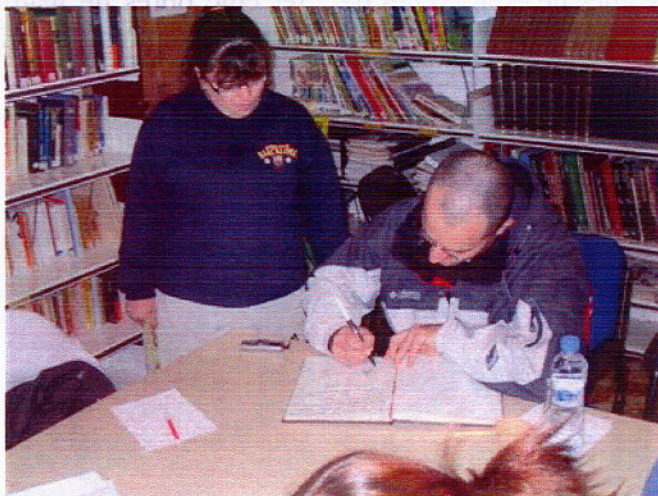
P. La mar de bé, perquè una de les normes que és important tenir en compte quan surts a la tele és creure que allò no és important, sinó que el més important és que puguis ser normal i parlar amb la gent de manera natural. Conec companys de professió que van pel món com estrelles. Quan els veig, penso: "ja us estavellareu,

ja...”

Això de la fama és una cosa molt efímera. Mireu el Sr Bachs, que feia “Filiprim”, sempre deia que s’havia de diferenciar molt el que és fama o popularitat. Famos és qui porta molts anys fent una professió i és reconegut com a tal i, popular, és aquell a qui la gent coneix per haver realitzat alguna cosa que ha cridat l’atenció en un moment donat.

P. *Dels premis que has rebut, quin t’ha fet més il·lusió?*

R. Per mi, el millor premi és quan surto cada dia al plató o a l’escenari i la gent riu. Tinc la sort de fer una feina que pot incloure totes les feines del món: demà puc fer de metge o mecànic o perruquer o astronauta.... De fet quan em donen un guardó, penso que han reconegut la feina realitzada i que cal seguir treballant en

Toni Albà, signant en el Llibre de Visita del Centre.

---

una de nova. Però el millor premi és el que et dóna el públic i quan aplaudeixen amb ganes...És genial!

P. *T'agrada molt viatjar? On t'agradaria anar?*

R. He estat a 29 països de gira, fent diferents espectacles. He estat a 18 països de l'Àfrica i m'agradaria tornar-hi perquè estaven en unes situacions difícils, on els extremistes religiosos estaven molt ficats i no podia fer gaire visites... Però me'n manca molts. En alguns llocs he estat només de passada entre un país i un altre.

Només pots veure poca cosa, algun monument i prou.

Penso que el nostre món és l'únic que tenim i l'hem de conèixer el millor possible. El que no m'agrada és anar només de turisme. M'agrada anar, almenys, un mes en els llocs per conèixer bé la gent, els costums...

M'agradaria estar a tota arreu, fins i tot, a la Lluna, si pogués.

P. *Quins projectes de futur tens ara?*

R. Doncs mira, aquest any hem fet cinc obres de teatre, algunes dirigides, altres produïdes i, en

Toni Albà, en un altre moment de l'entrevista, tot respondent una de les preguntes que se li va fer.

algunes, hi he pogut actuar.

P. *T'agraden els esports? Quins?*

R. De fet, quan era petit, havia practicat hockey sobre rodes i tennis.

Amb el hockey, quan vaig veure que podria prendre massa mal amb els pals, vaig parar. El tennis el vaig practicar més temps i, fins i tot, vaig guanyar dos campionats a Vilanova.

Més endavant, el que més m'ha agradat ha estat l'educació física, és a dir, la preparació corporal i escalfament que utilitzo per preparar-me quan faig teatre.

P. *De quin equip ets?*

R. No sóc gens "futbolero", però m'agrada quan el Barça guanya

el Madrid, o sigui... ja pot perdre el Barça la Lliga, que si guanya els madrilenys.... Això no vol dir que no pugui tenir amics de Madrid...

P. *Quines aficions tens?*

R. Sóc "bricomaniac". M'agrada molt treballar la terra, al jardí que tinc a la Masia de Vilanova. Faig marges amb pedra seca, soldo ferro, treballo la fusta, sé cosir a màquina... En aquest vida és important saber fer moltes coses.

P. *Com t'has sentit entre nosaltres?*

R. Molt bé. Em sento com si fos a casa i, a més, sou molt simpàtics! A veure si em convideu una altra vegada... Moltes gràcies!

Toni Albà, amb tot l'Equip que l'ha entrevistat.

SEGUIM AMB L'ANY MOZART

La Flauta Màgica

“ Després de 250 anys, l'Equip Artístic de Canigó els convida a un viatge màgic... Una de les òperes més emblemàtiques de tots els temps reneix de les mans d'uns nous actors”.

Així és com els nois/es del taller presentaven el dia **13 de desembre** la nova activitat treballada durant el temps de lleure, al llarg de tot l'any.

Celebrant l'any de la música, vam pensar que la millor manera d'apropar-nos a l'òpera seria formant part d'una de les més importants de tots els temps: “**La Flauta Màgica**” d'en **Wolfgang Amadeus Mozart**.

No només ens hem endinsat en el seu argument, els diversos personatges... sinó que aquesta activitat ens ha permès treballar un ampli ventall d'aspectes, responent a una sèrie d'objectius conceptuals, procedimentals i actitudinals. Alguns d'aquests aspectes han estat: la interpretació, expressió corporal, vocalització, memorització, creativitat, ritme, arts plàstiques... així com l'imprescindible treball en equip. Aquesta ha estat la nostra manera de fer-ho, és a dir, la nostra interpretació. De fet, la pròpia riquesa de cadascun dels actors ha aportat una nova mirada a “La Flauta Màgica”.

Ha estat un **treball dia a dia**, en el que els nois/es han participat en tot moment, gaudint i enriquint-se de les diverses fases del procés (realització del vestuari, assaigs, preparació dels escenaris...).

Cal destacar que tot això no hagués estat possible sense la vostra participació, la **implicació de les famílies** que heu col·laborat, aportant la roba necessària i venint com a públic a compartir aquest dia tan especial.

I, per suposat, agrair l'**esforç mostrat per cadascun dels protagonistes**, sense els quals aquesta “Flauta Màgica” no tindria raó de ser. La seva il·lusió i ganes de fer han estat una constant imprescindible al llarg de tot aquest temps.

Núria García
-Monitora STO-

Dues escenes de l'obra. En la primera imatge, el Papagai troba la seva Papa-gaia. En la segona imatge, el so de la flauta màgica adormirà uns ferotges animals.

A continuació ells mateixos us expliquen la seva experiència:

“A principis d’aquest any no coneixíem “La Flauta Màgica” ni el seu argument. Mitjançant diverses activitats ens vam anar apropant a aquesta òpera. Vam anar al Petit Liceu de Cornellà a veure una adaptació dels Comediants, vam gaudir de l’òpera original sencera, a la sessió d’audiovisuals i vam buscar informació per Internet.

Al començament, se’ns va fer una mica difícil familiaritzar-nos amb l’argument, ja que era una mica complicat, però, de mica en mica, tot va ser més fàcil.

El següent pas va ser repartir els personatges: Tres Dames, Reina de la Nit, Àngels, Príncep, Princesa, Monostatos, Sarastro, Soldats, Animals Màgics, Papagai i Papagaia. També vam escollir el nostre narrador, que va ser la màgica veu que ens va acompanyar durant tota la història. A més, vam triar dos responsables d'aforament, que van fer possible l'acollida al públic.

Com que l'òpera era molt llarga, vam haver d'escollir les cançons principals i les escenes més importants.

Durant aquest darrer quadrimestre vam portar roba de casa per disfressar-nos (pantalons, jerseis, capes...) i, entre tots, vam elaborar el vestuari (retallant teles, grapant...). El més divertit era quan ens havíem d'emprovar les teles i veure com ens quedaven.

Utilitzant material divers, vam crear els objectes i complements: canyes i medalles dels soldats, cintes de cabell, orelles dels animals, ales, estrelles, collars, punyal, cartell de l'entrada, finestra... Fins i tot, vam inventar un paraigua màgic que no apareix a l'òpera original.

Vam jugar amb els colors: els foscos representaven la maldat i els clars transmetien la llum i la bondat.

També vam dedicar dues sessions a escriure el guió del narrador.

Des de febrer vam començar a assajar i, poc a poc, vam anar coneixent millor aquesta òpera i el paper que hi representava cadascun de nosaltres. Sobretot, era difícil saber quan havia de sortir cada personatge a escena.

Les cançons eren ben variades: lentes, ràpides, d'amor, d'odi, de valentia, d'amistat, tristes, alegres... i havíem de saber quina actitud mostrar davant cadascuna.

Poc a poc, la història anava agafant forma i nosaltres ho anàvem fent cada vegada millor.

Paral·lelament als assaigs, vam elaborar uns dibuixos que serien els escenaris projectats a una gran pantalla.

També trobàvem dies per fer altres activitats: audició de les cançons, concurs de música (endevinar quin personatge sortia a la cançó...).

Durant els dos darrers mesos, vam assajar cada dia, ajudant-nos els uns als altres.

Abans del dia de l'estrena, vam realitzar dos assaigs generals, organitzant l'espai i coordinant la pantalla, el narrador, els personatges i la música.

La gran estrena va ser el 13 de desembre, i ens va fer moltíssima il·lusió que ens vinguessin a veure els nostres familiars, doncs va ser un dia molt especial.

Una vegada disfressats i maquillats, la Lluïsa i el Toni van rebre el públic i van repartir el programa.

Estàvem una mica nerviosos i emocionats, però tot va sortir molt bé i ens van aplaudir després de cada escena. Al final de l'òpera vam dedicar l'última cançó al públic.

Per acabar, vam tenir varies sorpreses: una exposició de fotografies que mostraven com vam fer la flauta màgica, un diploma per l'esforç realitzat i la felicitació de totes les persones que ens van venir a veure".

-Tot el grup d'STO-

**Per fi, ha triomfat
la llum i la veritat!**

Més música

El dia 15 de Novembre vam organitzar un “karaoke” al Taller, tot seguint les activitats pensades per celebrar l’Any de la Música.

Uns dies abans, tots nosaltres vam triar les cançons que voldríem interpretar i ens vam haver d’apuntar a una llista, concretant la cançó i l’autor escollit. Això ens va agradar molt, doncs tots vam poder triar el nostre cantant preferit i la música que més ens agradava. A més, podíem afegir a

la llista algunes cançons que nosaltres portaríem de casa.

El dia del “karaoke” totes les actuacions van anar acompanyades dels concerts i videoclips dels nostres cantants favorits, projectats a una gran pantalla que vam instal·lar al taller. Tot plegat, feia que l’ambient fos més divertit i motivador.

Alguns de nosaltres vam fer playback, mentre que d’altres ens vam atrevir a cantar “en viu i en directe”.

Dos moments de l'activitat de Karaoke.

La música va ser d'allò més variada: rock, balades, pop, cançons populars, rumba... Vam interpretar gairebé tots els nostres cantants favorits: Natàlia, Julio Iglesias, Manuel Carrasco, David Bisbal... A més, mentre uns cantàvem, els altres companys balla-

ven al ritme de la cançó o ens feien els cors.

Un dels temes musicals que més ens va agradar va ser "Paquito el chocolatero" ja que molts l'havíem ballat a les festes dels pobles.

-Tot el grup d'STO-

Una altra de les activitats que hem realitzat per celebrar l'Any de la Música ha estat la interpretació de diferents números musicals.

Cada unitat de taller va encarregar-se de representar-ne un: "Grease", "Cabaret", "Cantando bajo la lluvia" i "Sonrisas y lágrimas".

Primer de tot, vam veure aquestes pel·lícules a l'activitat d'audiovisuals, fixant-nos bé en les actuacions musicals.

Després, entre tots els companys, vam escollir interpretar la seqüència musical que més ens agradava.

Per portar a terme aquestes quatre representacions, cada unitat de taller va assajar varies vega-

des i tots/es vam participar en la preparació del material necessari: escenaris (elaboració de murals), preparació del vestuari...

Tot plegat va ser molt divertit i tots els companys/es ens van aplaudir molt.

-Tot el grup d'STO-

El Servei d'Ocupació i Inserció Canigó, s'ha obert recentment amb la voluntat de crear l'espai necessari per atendre a aquelles persones que, per diferents raons, no poden actualment desenvolupar una vida laboral activa en un Centre Especial de Treball.

La naturalesa legal del SOI parteix de la reflexió que existeixen persones que tenen força potencial per aprendre però, que per qüestions d'immaduresa en els seus hàbits, dificultats en el seu comportament, mancances en les seves habilitats... no estan prou preparades per emprendre adequadament els reptes que suposen desenvolupar un treball normalitzat. Seria una mesura de caràcter terapèutic i prelaboral amb l'objectiu final de capacitar per incorporar-se i mantenir-se en un CET.

El SOI de Canigó, considerant la realitat dels nostres nois/es, hem fet l'esforç d'ampliar la definició legal, tot elaborant un projecte propi i nostre. Considerem, també, les necessitats d'alguns extreballador/es que després de contribuir amb esforç i il·lusió,

necessiten un entorn més flexible i terapèutic per seguir evolucionant adequadament. Aquestes persones assisteixen al SOI per mantenir les capacitats apreses però amb uns reptes ajustats a les seves particularitats.

Actualment són vuit els usuaris que assisteixen al SOI, de dilluns a divendres. El 75 % de la seva jornada, està determinat que han de realitzar **Ocupació Laboral** per desenvolupar les capacitats bàsiques del treball: hàbits laborals (concentració, puntualitat, etc) i treball en equip, habilitats motores, aptituds cognitives (memòria, percepció, etc), capacitats instrumentals (càlcul matemàtic i llenguatge)...

La resta del temps, es realitza **Ajustament Personal i Social**, amb l'objectiu de desenvolupar les seves competències globals mitjançant diferents activitats: confecció de la revista Canigó XXI i el Reig Roig, assemblees, jardineria i manteniment d'espais, esport, sortides culturals, etc.

Irene Montoli
-Directora Tècnica-

El dia a dia al SOI

El SOI està integrat, concretament, per quatre nois, Borja, Sergi, David i Pablo i quatre noies, Marta, Anna, Mònica i Núria. Durant la jornada es realitzen un munt d'activitats, tant pedagògiques com laborals.

Al matí, només arribar, ens posem les bates i passem llista per comprovar que hi sigui tothom. Quan ja hi som tots, baixem, juntament amb l'SCAPS per realitzar la neteja de la rampa i, també, altres activitats de jardineria que són molt divertides.

Després, pugem a la nostra sala i ens organitzem per començar la jornada. Ara ens encarreguem d'omplir caixes amb peces de ferreteria de diferents mides i quantitats. És una feina on hem d'estar molt atents i concentrats, ja que hem de calcular quantitats i seguir una sèrie de passos, col·locar-ho adientment, descartar aquelles peces defectuoses.... En fi, una feinada!

El nostre horari laboral dura fins a les dues del migdia. Quan acabem és l'hora de dinar i només ens resta fer hàbits higiènics, ja que hem estat manipulant peces metàl·liques.

Baixem al menjador i estem amb els nostres companys de l'SCAPS fins les tres del migdia, quan ve la monitora i pugem a la sala, un altre cop, per realitzar, aquesta vegada, activitats relacionades amb l'eix temàtic del centre. Per les tardes fem moltes coses, activitats relacionades amb la música, l'esport, audiovisuals, recerques per Internet o escrits per la revista o el Reig Roig. També realitzem sortides, així, aquest quadrimestre hem anat a veure una representació musical de diferents peces de Mozart al Caixaforum i també hem anat al palau de la Música Catalana.

Com podeu veure no parem mai quietos i això ens agrada! Ara, abans de finalitzar el quadrimestre realitzarem l'amic invisible i ens fa molta il·lusió perquè som un grup que ens portem molt bé tots junts!

Us anirem informant del que anem fent i des del SOI us desitgem molt bon Nadal i un bon any nou!

-Tot el grup de SOI-

Entrevista al SOI

Amb la següent entrevista, que es va passar a la Mònica, es pretén copsar el punt de vista i les opinions sobre una usuària que ha estat en dos dels serveis que formen part de Canigó: SOI i

SCAPS. Aquests dos serveis, tot i així, ja veieu que, malgrat tenir objectius i finalitats diferents, també tenen similituds.

Maria Alis
-Monitora SOI-

Entrevistador. *¿Cuántos años llevas en Canigó?*

Mònica. Desde el año 1995, o sea, 11 años.

E. *¿A qué servicio entraste cuando llegaste a Canigó?*

M. Entré a trabajar en la lavandería, en el turno de la mañana, de 7 a 14 h i, después, iba al Taller Pedagógico, de 15 a 17 h.

E. *¿Qué era el Taller Pedagógico?*

M. Era un servicio, parecido a los SCAPS de ahora, pero donde sólo se hacían actividades de ajuste personal, como salidas, informática, gimnasia, fiestas, cursos, etc.

E. *¿Cuándo cambiaste al SOI?*

M. En otoño de este año 2006, cuando empezó a funcionar.

E. *¿Cuál fue el motivo del cambio?*

M. Porque el médico me acon-

sejó cambiar de actividad por motivos de salud.

P. *¿Qué actividades realizáis en el SOI?*

M. Por las mañanas realizamos el aspecto laboral, que consiste en colocar ejes de diferentes medidas en un maletín, especificando las cantidades, tamaños.... Por la tarde hacemos actividades conjuntas con los SCAPS.

P. *¿Qué realizáis con los SCAPS?*

M. Durante este año, con motivo del año de Mozart, hemos hecho un estudio de los diferentes estilos musicales que después hemos traspasado a un programa informático que se llama Power Point.

También hemos visto películas de diferentes estilos musicales, hemos realizado salidas para ver espectáculos musicales, como la

---

Palau de la Música, El Liceu...

Además hemos celebrado las diferentes fiestas como, San Juan, la castañada, la jornada de puertas abiertas del centro....

Cada mes hacemos diferentes artículos para nuestra hoja informativa, Reig Roig, y para la web de Canigó. Cada seis meses, también, hacemos todo el material que sale en nuestra revista "Canigó XXI".

Una vez a la semana hacemos deporte con Judith i una asamblea. En las asambleas hablamos con Yolanda, la Asistente Social, para solucionar los problemas con los compañeros, con el trabajo, con los monitores, con la familia...

Cuando tenemos algún problema personal podemos dialogar con Irene, la Psicóloga, para poder encontrar soluciones o para comentarlo.

E. ¿Te encuentras a gusto en el SOI?

M. Sí, estoy mejor que cuando estaba en la lavandería.

E. ¿Qué tal con tus compañeros?

M. Bien. En total somos ocho usuarios. Algunos como Borja,

Sergi, Anna o David los conocía del colegio i a otros los conocía de la lavandería, como Nuria o Pablo.

E. ¿Qué es lo que más te gusta del SOI? Y lo que menos?

M. Lo que más me gusta son las salidas que hacemos juntos y lo que menos me gusta es la hora del comedor, ya que a veces no me gusta el menú que hay.

E. ¿Qué te gustaría hacer que no realizas actualmente en el SOI?

M. Ir de colonias en verano, como en los viejos tiempos, con Ruth.

Sergi

Sóc el Sergi, tinc 20 anys i vaig entrar a Canigó el passat mes de juliol. Des d'Octubre formo part del servei de SOI.

Estic molt content d'estar al SOI perquè he conegut molts companys nous i estic aprenent molt i treballant de valent en les feines que es realitzen dia a dia.

El que més m'agrada de Canigó és el menjar i els companys que tinc, tant del SOI com de l'SCAPS.

Mònica

Sóc la Mònica i estic a Canigó des de fa 14 anys. Sóc una de les més veterana del SOI! Vaig començar a la Bugaderia, però per raons de salut vaig haver de deixar de treballar. Com que

no volia deixar Canigó ni els amics que tinc, durant un temps vaig estar venint a l'SCAPS de matí i de tarda, però a l'estiu em va sorgir la possibilitat d'entrar a formar part del servei de SOI i em va semblar una bona idea.

Des de l'Octubre que estic en aquest servei i m'agrada molt perquè la feina és entretinguda i continuo aprenent molt. Els meus nous companys també m'agraden molt i ens ho passem molt bé junts.

El que més m'agrada de Canigó són les activitats que fem perquè són molt divertides i no parem mai quiets.

Marta

Em dic Marta i vaig entrar a Canigó el mes de Gener d'aquest any, des d'aquest mes fins al juliol vaig anar a l'SCAPS de matí i tarda. En aquest servei vaig fer moltes activitats i sortides que em van agradar molt.

Al mes d'Octubre vaig entrar al servei de SOI juntament amb set companys més i ara estic molt contenta de formar part d'aquest servei perquè m'agrada la feina i les activitats que fem. Estic aprenent moltíssim sobre aspectes i hàbits laborals i sobre un munt de coses més.

David

Em dic David i vaig entrar a Canigó el mes de Setembre de 2006. El mes d'Octubre em vaig incorporar al servei de SOI.

Estic molt content d'estar aquí perquè he conegut companys nous i estic aprenent molt sobre hàbits laborals.

M'agrada molt treballar i participar en les activitats que fem, com jardineria, l'esport o l'assemblea.

El que més m'agrada de Canigó és el menjar i poder gaudir de les activitats esportives juntament amb els meus companys.

Pablo

Em dic Pablo i vaig entrar a Canigó quan encara era una escola d'educació especial. Es pot dir, que he anat creixent juntament amb Canigó.

Quan Canigó es va transformar en un CET i en un Taller Ocupacional, vaig entrar a treballar a la "Buga", on he estat 15 anys.

Aquest mes d'Octubre m'he incorporat al nou servei de

SOI i m'agrada molt perquè continuo treballant, però amb una feina molt diferent a la de la Bugaderia. També m'agrada molt poder participar en les activitats pedagògiques que fem, en les sortides, en les sessions d'esport i en les assemblees, però, sobretot, m'agrada estar amb els meus nous companys i continuar en aquest centre que ja és com casa meva.

Núria

Sóc la Núria i porto a Canigó moltíssims anys.

Abans treballava a la Bugaderia, però des del mes d'octubre he entrat formar part del nou servei de SOI.

Em sento molt bé aquí perquè la feina és més tranquil·la, tot i que haig d'estar molt con-

centrada.

M'agrada molt estar amb tots els meus companys i poder realitzar totes les activitats pedagògiques que fem.

El que més m'agrada de Canigó és estar amb els meus companys de sempre i poder realitzar activitats conjuntes amb ells.

Borja Em dic Borja, tinc 22 anys i vaig entrar a Canigó fa tres anys.

Primer vaig estar fent pràctiques a la bugaderia i, un cop acabades, vaig entrar a formar part del grup d'SCAPS de matí i de tarda, on vaig poder realitzar un munt d'activitats i de sortides amb la resta de companys.

Des d'aquest mes d'octubre he entrat a formar part del

SOI i m'agrada bastant perquè puc estar treballant en una feina entretinguda i si treballo bé, com fins ara, podré guanyar el meu primer sou.

També m'agrada perquè he conegut companys nous amb els quals m'ho passo molt bé i riem molt.

El que més m'agrada de Canigó és treballar i poder estar amb tots els meus amics, tant de l'SCAPS com del SOI.

Anna Sóc l'Anna i estic a Canigó des del mes de juliol.

Primer vaig estar amb els SCAPS de matí i de tarda i vaig fer totes les activitats amb ells.

Després de vacances em vaig incorporar al SOI, on he conegut un munt de companys nous.

M'agrada molt estar en el SOI perquè faig moltes coses

i no paro mai quieta. L'ocupació laboral m'agrada molt i estic aprenent a calcular més ràpid, a diferenciar les peces i a treballar en equip.

També m'ho passo molt bé amb les activitats d'esport, jardineria o les sortides.

El que més m'agrada de Canigó són els meus companys perquè amb ells m'ho passo molt bé i riem molt.

Ataulfo y Ocapi

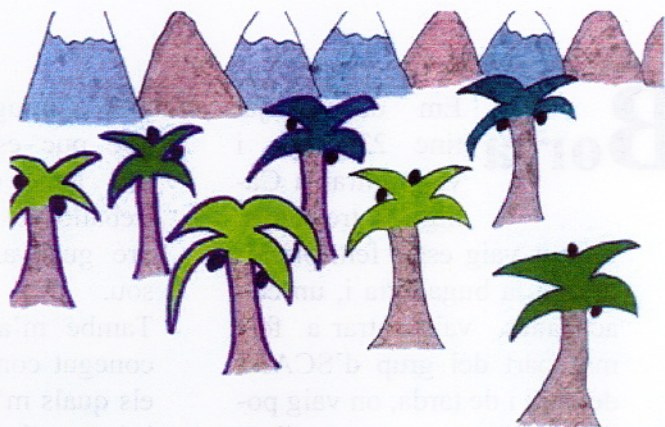
Había una vez, en un futuro lejano, una selva muy extraña, donde nunca nadie había podido entrar. Vivía un tigre llamado Ataulfo y un león llamado Ocapi, pero cada uno en una punta de la selva.

La comida en la selva se estaba acabando, así que, tanto uno como el otro, deciden ir a la otra punta a inspeccionar.

Un día, Ataulfo se encontró con Ocapi, se conocieron y decidieron hacerse amigos para subir a la montaña y conseguir comida juntos.

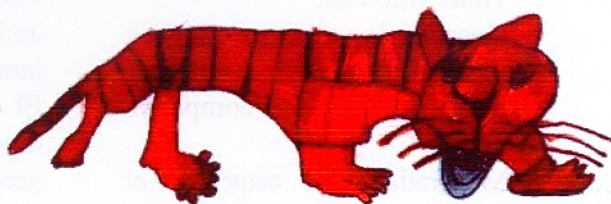
En la montaña vivía una única familia humana: el hombre se llamaba Aki-no, la mujer Peti y el niño Manolito.

Debido al cambio climático del pasado, la nieve de la montaña se estaba

deshaciendo y el único muñeco que tenía Manolito para distraerse, y que era de nieve, se estaba derretiendo.

Ya no le quedaba ninguna distracción y estaba muy triste, así que el niño se pone a

llorar y los
lloros resue-
nan en toda la
m o n t a ñ a .
Ocapi y
Atafllo se
sorprenden
por los sollo-

zos del niño y, entonces, van si-
guiendo el rastro hasta llegar a su
casa.

Manolito, al oír unos pasos le-
vanta la ca-
beza y ve al
león y al ti-
gre, se asus-
ta y deja de
llorar. Al
principio, el
tigre y el
león quie-
ren atacarlo
p e n s a n d o
que es co-
mida, pero después se dan cuen-
ta de que el niño es como un ca-
chorro de su especie y que deben
protegerlo.

El niño empieza a jugar con
ellos y, poco a poco, se alejan de
la casa. Cuando llegan los padres
de cazar no ven a Manolito, se
asustan mucho y empiezan a bus-

carlo deses-
peradamente.
Al ver hue-
llas de ani-
males salva-
jes temen lo
peor, pero si-
guen el rastro
y ven al niño
jugando con
Atafllo y O-
capi.

Los padres
separan rápidamente al niño por
miedo a que le hagan daño, pero
al ver que reaccionan bien, deci-
den llevárselo a casa para que
formen parte de su pequeña y
salvaje familia...

Y colorín colorado, este cuento
se ha acabado.

-SCAPS mati-

ESPECIAL NADAL

Poesia de Nadal

En las fiestas de navidad las calles cerraran
las familias en estas épocas se reunirán
Todos los niños muchos regalos recibirán
y los adultos varios tiernitos comerán

La navidad es época de paz y amor
porque todo el mundo respira su calor
por las calles hay adornos de mucho calor
y la gente rebosa de esplendor

Xavier Serra - Montse Tornos
Elisabeth Muñiz
-Treballadors CET-

Jorge Rodríguez
-Usuari STO-

Llegó la Navidad,
tiempo de alegría y paz,
la gente se reúne alrededor de la mesa,
llena de felicidad.

Llegó la Navidad,
las calles adornadas,
las vitrinas engalanadas,
con luces iluminadas.

Llegó la Navidad,
el Belén está preparado,
el árbol bien adornado,
con regalos para los invitados.

Año nuevo nos espera,
y le damos la bienvenida,
bailando, cantando,
y tirando serpentinas.

Esperamos a los Reyes,
en una gran cabalgata,
que cargados de juguetes,
nos dejen muchos presentes.

Nadal a la llar

Aquest curs, com cada Nadal, a la llar hem volgut participar d'aquestes festes tan tradicionals.

Mica en mica hem anat decorant els espais de la nostre llar: principalment el menjador, que és el lloc on fem vida en comú.

Hem posat l'Arbre de Nadal carregat de colors! També hem posat el Tió, el Pessebre i d'altres motius nadalencs que ens alegren aquets dies.

Els nois han participat amb dibuixos que reflectien aquesta temàtica. Un d'aquests dibuixos va

Els nois s'han engrescat i amb l'ajuda de les educadores han pogut endinsar-se en la màgia d'aquestes festes.

pintant-lo i
envernissant-
lo. Creien
que és ideal
per mostrar,
amb aquest
fet, la impor-
tància de la

estar escollit per
convidar-vos a
la diada de por-
tes obertes.

Seguint amb
l'Esperit Nada-
lenc, els nois
han volgut ela-
borar un regal
adreçat a cada-
suna de les seves famílies.

L'hem treballat tots en grup amb
l'ajuda de les educadores. Ha es-
tat molt divertit, ja que requeria
d'un esforç, però, també, d'una
actitud positiva i creativa.

Hem culminat aquest "present"

família en les nostres vides.

Ha estat, en definitiva, una acti-
vitat que ens ha ensenyat a poten-
ciar la convivència i la tolerància
entre tots plegats.

-El Dau -Llar-

DIA DE PORTES OBERTES

Una Gimcana per recordar

Poder realitzar aquest article ha estat un plaer per mi, ja que parlar d'una experiència tan agradable com aquesta sempre ve de gust i més, tenint present els dies viscuts per aquest motiu.

Des de fa temps, tots teníem en el cap que Canigó havia de mantenir més contacte amb l'exterior, apropar-nos més a les famílies i entitats relacionades amb el nostre centre, mostrar la feina que es realitza dia a dia, el treball dels nois, els projectes que hem portat a terme i els que tenim pendents.... Però també teníem clar que ho volíem fer arribar de una manera dinàmica, on tots, d'alguna manera, fòssim participants actius d'aquest esdeveniment. Ara bé, la qüestió era **què fer i com fer-ho?....**

Després d'una pluja d'idees i avaluar les possibilitats de desenvolupar-les, ens vam decidir per la proposta de la Gimcana, que

vam valorar com a molt interessant i engrescadora, ja que podíem aplegar tots els nostres propòsits en una sola activitat.

Poc a poc, vam anar donant cos a la proposta tot desenvolupant tretze proves variades, les quals, d'alguna manera, reflectien l'actualitat de Canigó. En aquestes proves vam tenir molt present que els convidats haurien de participar de manera activa i, de fet,

els dies previs a la gimcana, Canigó semblava un altre centre. Tota la calma i tranquil·litat que habitualment ens omple al llarg de l'any, es va veure alterada per un anar i venir d'un costat a l'altre de nois i professionals preparant les diferents proves en les instal·lacions de Canigó. Es respirava entusiasme i nerviosisme al mateix temps. Tots esperàvem impacients l'esdeveniment.

A més a més de la realització de la gimcana es tenia previst una sèrie d'actes, com el discurs del president de la Fundació i un petit àpat per finalitzar la jornada, però, potser, el moment més emotiu de tot aquest dia va ser el passí d'un audiovisual, on vam poder veure tots els nois en la seva quotidianitat a Canigó i el lliurament d'una placa commemorativa al Sr. Parés, President Honorífic de la Fundació, com a representant del llarg camí que ha viscut el nostre centre fins arribar als nostres dies.

No voldria acomiadar-me sense donar les gràcies a la col·laboració i participació de tots els que van fer possible aquest dia tan entranyable.

Fins a la propera!

Iolanda Martínez
-Assistent Social-

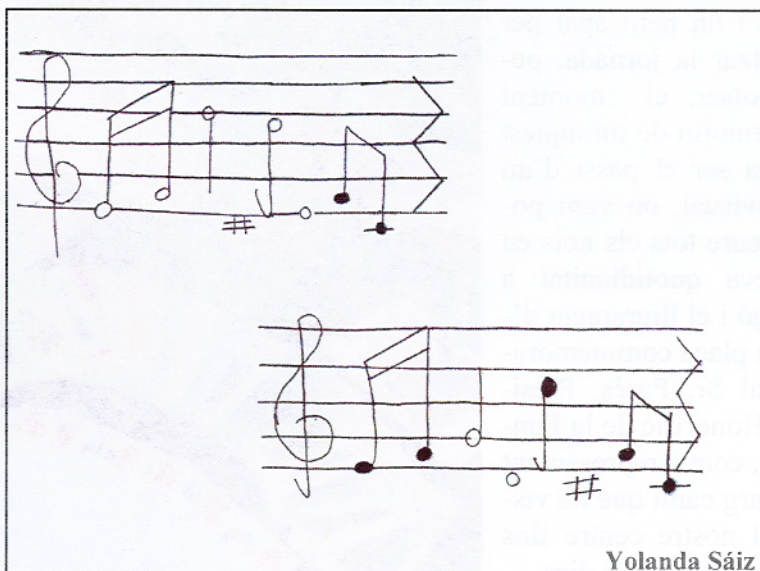

PASSATEMPS

Busca les diferències

Montse Tornos
-Treballadora CET-

Yolanda Sáiz
-Treballadora CET-

BONES FESTES

Laura Escuder
-Treballadora CET-

Col·labora:

